

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 56. Humbertus Delphinus Patriarcha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

1348 Dionysopolitanus Abbas, Cardinalis Presbyter de S. Praxede, misso sibi petalo rubro per Laudunensem & Parisinum Episcopos a Papa sic iussos dominica Palmarum die 10 Aprilis 1351 Lutetiæ in palatio coram Rege Joanne tectus; sed, ut creditur, eodem anno mortuus.

saecul. XIV.

A.C. 1350.

Froiss. l. I.

c. 154.

Decimus, Joannes Molinius natus in tractu Lemovicensi; Brivæ Curretiae

Bal. p. 906.

Prædicatorum Ordinem ingressus; Theologiæ Doctor; anno 1344 constitutus Tolosæ Inquisitor; post triennium Magister sacri palatii; an. 1349 renunciatus Generalis Præses Ordinis; ac denique Cardinalis Presbyter de S. Sabina.

p. 907.

Undecimus, Raynaldus Ursinus Romanus, Archidiaconus Leodiensis, Papæ Notarius, Cardinalis Diaconus de S. Adriano. Duodecimus, Joannes Elufanus, Carmanii Pro-Comitis filius, Papæ Joannis XXII nepos, Canonicus Turonensis, Summæ Sedis Notarius, Cardinalis Diaconus de S. Georgio *ad velum aureum*.

p. 908.

§. LVI.

Humbertus Delphinus Patriarcha.

Die sabbati Natali Christi Papa sacros ordines contulit Humberto Delphino Viennensi, cujus historia est altius repetenda. Hic Princeps mollis ac effeminatus, parum animi & constantiæ habens,

p. 258. 890.

H. Rehdorf.

p. 440.

SS 2

ali-

Sæcul. XIV. aliquamdiu effusus in intemperantiam,
A. C. 1350. deinde militiam secutus sacro bello in

M. Vill. l. 1. c. 26. Turcas præfuit: sed modicam retulit lau-
dem, ut vidimus. Ante hoc iter viduus

Sup. §. 27. 33 sine liberis, ac ære alieno pressus anno
Alb. Argent. p. 131. 1343 suum Delphinatum Regi Philippo
Valesio pro grandi pecuniæ summa ces-
ferat. Reversus hanc pactionem ratam
habuit, & Carolum Philippi nepotem,
postea Regem in possessionem Delphina-
tus misit. Ab eo tempore Gallorum Re-
gis filius natu major & coronæ hæres
proximus semper titulum Delphini gessit.

p. 153. Confirmatio pacti anno 1349 facta est
Vitæ p. 259. Lugduni apud Dominicanos, quorum Or-
dini nomen Humbertus dedit de consilio
cujusdam Carthusiani. Tum Papa ob
assiduam Regis Joannis sollicitationem il-
lum dixit Alexandriæ Patriarcham hono-
rarium: ac ne is contra pactionem cum
Rege initam revenire cuperet, eum die

H. Rebdorf. p. 440. Christi Natali anno 1350 in sacrificio no-
cturno Hypodiaconum, in antelucano
Diaconum, & in ultimo Sacerdotem in-
auguravit. Remensem dein sedem va-
cuam per suum obitum reliquit Hugo Ar-
cius, qui Joanni Viennensi successerat, ex
Monacho Benedictino Floriacensi ad Li-
gerim Ferrariensis Abbas, tum Episcopus
Laudunensis, demum Remorum Archie-
piscopus. Fuerat unus de tribus Præ-
sulibus, qui Parisiis Cameracense colle-
gium

Marlot. l. 4. c. 14.

Christi Natali anno 1350 in sacrificio no-
cturno Hypodiaconum, in antelucano
Diaconum, & in ultimo Sacerdotem in-
auguravit. Remensem dein sedem va-
cuam per suum obitum reliquit Hugo Ar-
cius, qui Joanni Viennensi successerat, ex
Monacho Benedictino Floriacensi ad Li-
gerim Ferrariensis Abbas, tum Episcopus
Laudunensis, demum Remorum Archie-
piscopus. Fuerat unus de tribus Præ-
sulibus, qui Parisiis Cameracense colle-
gium

gium condidere: decessit autem 18 Febr. Sæcul XIV.
 1351, scilicet 1352 ante Pascha. Exin- A.C.1351.
 de Papa Clemens Remensis Ecclesiæ ad-
 ministrationem perpetuam Humberto de-
 tulit: qua per triennium gesta vitam e-
 didit 22 Maji an. 1355.

§. LVII.

Carceres monastici.

Ineunte anno 1351 Rex Joannes Villa-
 novæ prope Avenionem Rhodano in-
 ter eas medio diversans, illic equestrem
 pugnam ludicram edi volebat, cui tota Pa-
 pæ Aula interfuit. Tum Rex se totum Bal. Capit.
 dabat rebus Occitanæ, ac nemini nega- to.2. p.1088.
 bat alloquium. Ergo 27 Jan. Stephani
 Aldebrandi Tolofani Archiepiscopi Vica-
 rius Generalis Præfulis hujus nomine
 conquerebatur de cœnobiorum severitate
 nimia monachos ob graves noxas inclu-
 dentium carceri obscuro ac perpetuo,
 quem vocarent *Vade in pace!* Panem so-
 lummodo & aquam eis pro victu præberi,
 omnemque cum Fratribus rerum omnium
 communionem adimi: sic miseros sem-
 per emori desperatos. Rex imperabat,
 ut in posterum Abbates, alique monaste-
 riorum Præsides quovis mense bis invise-
 rent, ac solarentur inclusos, & his liceret
 pariter bis quolibet mense Fratris alicu-
 jus colloquium petere. Qua de re lit-
 teras